

מכתקדוק ארותי

נח אשכנזי: אהיה אסירת תודה לך אם תפסיק להציף אותי במכתביך הלוהטים. אין לי כל רצון וחשק להתראות אתך, ועוד פחות להתאהב בך. ואם אמנם תחלה, כפי שאתה מאיים — אזי רפואה שלמה.

פילוסופיה וטרנזיטור

אחרי שבחלקו הראשון של מכתבו ה' ארוך, כותב לי (1130/14) בעצבות, שהיתה לו חברה ושם אהבו איש את רעותו מאד אך החליטו, משום מה, שהם אינם יכולים להמשיך עוד, אל תשאלו אותי למה — הוא מתאושש מאד במצבית השנייה של מכי תבו ונשמע כמו בן-טובים מן הדרום: „אני ממש מת להכיר נערה אשר גילה יהיה 18—16. אני עצמי רק בן 18½. כדאי שהיא תהיה נערה חטובת-גו ודקת-גורה. אני פשוט אוהב נערות עדינות, שבריריות וחי נגיות. רצוי שהיה מסוגלת לשבת ולשיר-חן, כך, פשוט לשבת ולשוחח על כל מה שלבנו חפץ.

אך כדאי שתאהב גם סרטים, ציור, ביי קור בתערוכות וקונצרטים, ותדע אף לרקוד ורקודים סלוניים. ואולי את תחבב צילום, טיול במכונית קטנה ושחורה שעומדת לך שותנו, שחיה בים והשתופות על שפתו והאנזה לרדיו טרנזיסטור.

אני, מצדו, מבטיח הכל, אך כמוכן ש' אינני דורש הכל. הרי אין בני אדם שחיים בעולם, לא במעלותיהם ולא במגרעותיהם. כל אדם חי בו במסגרת שהיא, ובגיל מסו' יים הוא מעצב לו את דמותו, ותמיד דמות זאת שונה משל האחרים.

...ובכן, האם ישנה אחת המוכנה להס' תכן ולכתוב? אם כן, אותה נערה אמיצה, בת תל-אביב או הסביבה, ישר כותך. אני מחכה לתשובה ומבטיח לענות אכספרס ואף לשלוח תמונה. דרך אגב, חותרי לא מכבר מטיל באמריקה ובאירופה, ואני מלא חיות ורשמים כרימון, ועז רצוני לחלקם עם איוו נערה חמודה.

נראה אותך

לכל אחד הכותב הנה יש מטרה, או גם לה (1130/15) יש מטרה: בלונדי מתל-אביב כבן 21—19 שלא יתבייש לכתוב למה היא כזאת שחרחרת בת 17. שלא היה גבוה מדי אבל גם לא נמוך, שומע? היא חובבת ספורט, אבל לא עוסקת בספורט, ואוהבת נורא לרקוד אבל לא בבתי-קפה ובבארים. ומשתגעת לקרוא ספרים אבל לא מדע ופילוסופיה, ודוקא כן אוהבת לטייל ברגל אבל לא בחמסין. וכליך נהנית לש' מוע מוסיקה! אבל לא קלאסית, ואוהבת לראות סרטים בלי אבל. ויש לה המון מחזורים אבל אף אחד לא מעניין. והיא אומרת: נראה אותך?

אל תאמר לי שאתה באמת מתכוון ל' הראות.

נחנחים וידועים בציבור

חכם ביותר שהוצא מאז הכותב הקודם במדור זה: „כאשר נולדתי לפני עשרים ושלוש שנים, לא חשבנו שנינו על מדורך. אני בקושי נכנסתי לעולם הזה, אך הייתי פצפון מדי בשביל הטור שלך, ואת היית כנראה במצב שקשה להחזיק בו עט ביד.

עברו שנים, והנה יום בהיר נפגשנו — את עזרכת המדור — אני אחד הקוראים, שהחליט לחשוב על עניינים העומדים ברומו של עולם.

ועל כן אמרתי לעצמי לפאר במקצת את מדורך הסימפטי, ולאחר שנתברר לי שבו הופיעו אנשים חשובים, ידועים בציבור, סתם אנשים, צנתנים, וסתם חיללים, שפשעו רה, גננות, עבריינים ושאר ירקות — הייתה מקום צנוע גם בשביל אופטימי.

אגב, ההבדל בין אופטימי ופסימי מוכר לך? האופטימי רואה חצי כוס מים ואומר: הכוס חצי-מלאה והפסימי אומר: לא נכון, הכוס חצי-ריקה.

אך לא בזה העניין. ביחס למכתב אליך אינני רוצה להוסיף שום פרטים. הובי זה כבר נמאס. אם יש בי משהו, אזי יחליט

הלימודים. גילי מתקרב יותר לשנות השלוש שים מאשר לעשרים. תחביב שלי — אולי גם יותר מאשר תחביב — הוא כתיבת שירים. זה לא נורא, נכון? בנוגע לשאר התעניינותי בחיים את יכולה להוסיף כמה משטחי התעניינות של האנשים האחרים שכותבים אליך. על צורת החיצונית לא אכתוב לך. את זאת אני משאיר לשיפוטה של אותה הבחורה שתייה מוכנה להת' כתב אתי. אם זה חשוב לך.

ודאי את שואלת מה אני מבקש ממך? הייתי רוצה להתכתב עם בחורה שמוכנה להבין בן-אדם גם בזמן שמחתו וגם בשעת צערו והעיקר... העיקר שנתעניין בשירה ושתייה מוכנה להאזין להקראת שירי מפי. רותי, התימצא אחת כזאת שתיה מוכנה להתכתב עם סטודנט פשוט כמוני? אם כן אז אנא...

אני רוצה לקחת שזוה עולה חדש, אולם אני כמעט משוכנעת שהוא לא.

הזכרת כסבלנות עד הסוף

יש לי כאב ראש מזעזע היום, וזו הסיבה מדוע אני נותנת כמעט לכולם לדבר היום בעד עצמם. הרני לפיכך מכתבו של (1130/21). פרט לכך הוא באמת ציורי.

אני בחור בן 22. עדה תימנית. לא חסר' חברה וגם לא משעמם. אלא פשוט, לא מצאתי את הבת האידיאלית לכן הייתי מעוג' ין להתכתב עם אחת אשר יהיו לה תכונ' נות הבאות. אינה רודפת מותרות ולוק' סוס. מקבלת כל דבר איך שהוא הולכת בסבלנות עד הסוף. תחביב נוסף החי והצומח בקיצור אוהבת הכל במידה ואפשר. למעוניינת מובטח לה שלא תתאכזב. הערה: רצוי אחות ואו מורה. אפשר גם לשלוח תמונה. החזרת התמונה מובטחת. גיל בין 18'20 בעלת הופעה.

הוא מחפש

הנה, באמת, מכתב מקורי מאד מאד (1130/22): „ימאי בן 22. מחפש... כשתמצא תגיד לי, טוב?

ספשעשרה והמחזה המקורי

אויש אני אומרת לך נמאס לי כבר הקול' נועי. ראתי את השחלב השחור? יופי, לא? אז מה רציתי לומר אה כן: צריכים לחשוב קצת גם על תיאטרון. תיאטרון מקורי לא סתם או הלכתי עם איציק לערב הקריאה בקאמרי הוא קיבל את הכרטיסים ממישהו שלא יכל ללכת.

זה לא כמו מחזה השחקנים הם לא משח' קים ברצינות הם משחקים עם הטכסט ביד זה נורא מצחיק אבל אין דבר, חנה מרון מותק. אבל מי שבאמת נחמד זה עודד תאומי השחקן הצעיר הזה הוא עושה רושם נורא אינטלגנטואלי את יודעת?

המחזה הוא מקורי ומעניין מאד בחיי. זה על אחד שהיו לו עוד שני חברים שאחד כבר נהרג אבל הוא תמיד ישנו לו בדמיון ותמיד בא אליו והשני נשאר בקיבוץ מכל השלושה, או האיש הזה, מישה אשורב יש לו בעייה. הוא כימאי ואשתו רוצה שהוא לא יהיה כימאי שיהיה מנהל ובאמת הציעו לו להיות מנהל או הוא לא יודע אם להיות או לא להיות. או שני החברים שלו באים אליו אבל הם לא באים באמת הם מופיעים לו בדמיון שלי. או הוא נזכר יחד אתם בכל מיני דברים שעברו עליהם יחד כשהיו צעיר' יים והלכו לקיבוץ. ושלושתם אהבו את זאת שהיא קצת אשתו ואשתו חנה מרון אהבה את שלושתם אבל את כל אחד אחרת אבל היא אהבה את שלושתם ביחד כחידה, אבל היא עכשיו עם בעלה ובעד זה היא רוצה שיהיה מנהל. או בעלה רוצה שהיא דיאלים שלו לא יברחו ממנו כי הוא שונא קריירה אבל יש עליו לחץ מכל הצדדים והחברים שלו שמופיעים לו בדמיון לא עוזרים לו רק מבלבלים אותו יותר. אני אומרת לך זה נורא מעניין ומסובך, וכולם הם צעירים וזועמים והכל והחברה אשמה כי זה לא מה שהיה פעם.

נורא התרכזתי אבל לא יכולתי להתרכז כי גילה אלמגור וזתי השחקנית הבלונדית הזוית' ישה לפני וכל הזמן עשתה מסאגי לסנטר שלה בשביל לא לבזבז את הזמן או זה בלבד אותי. זה באמת רעיון מצויין. גם לשמוע מחזה וגם לעשות מסאגי.

מה אני אגיד לך לא הבנתי הכל אבל יהודה האזרחי, זהו המחבר, הוא נורא נחמד.

מי שיחליט. רצוני רק להוסיף שהייתי רוצה להכיר נערה מגיל 17 ומעלה. ובכן לעבודת! אני במצב הכין.

ואת כל הדברים האלה אני מוכרחה לקרוא דוקא עכשיו, כשיש לי כאב-ראש כזה!

פידהרמוניה

נחשו שלוש פעמים מה אומרים על (1130/17) בנות השש-עשרה. נכון, איך ידעתם? אז הן מעוניינות להכיר שני חברים לעט בני 19, „אשר ישררו ביניהם בהרמוני' יה, יופי חיצוני ויופי פנימי.“ (הן בכל זאת מקוריות, כנראה. בביטוי הגדול הזה אני נתקלת בפעם הראשונה). כאלה מין שאוהבים מצד אחד טיולים בארץ, אבל גם בילויים. אתם יודעים: מסיבות, קולנוע, הצגות וגם כוללי. יש לכם תמונות?

הם מעדיפים בלונדיות

הנערות בבאר-שבע אינן מספיק טובות בשביל (1130/18) שהם שני חברים כבני 19 מבאר-שבע. הם רוצים להתחדע אל שתי תל-אביביות בלונדיות, דוקא, האוהבות רי' קורים וסרטי-אהבה.

עושי-שמה דתיים

(1130/19) עושות רושם של בחורות כי' הלכה. הן שלוש נערות דתיות מבני-ברק, הרוצות להכיר שלוש בנים חמודים כבני 17—18. יודעים לעשות שמה. דתיים-מזר, אך גם בהן דבק השלאגרי. „אומרים שאנו בנות חמודות.“

להבין את הבן-אדם

רק לתת לך מושג איך כותב סטודנט הסכניון העברי (1130/20): „...ובכן, קודם אכתוב בקיצור על עצמי. אני סטודנט בסכניון בשנים האחרונות של

נערת השבוע

תראו מה החמצתם: כל זה וגם צרפתיה. סמה זיטה פאלק, בת 24, אבל באינה בדרך חזרה לצרפת, הוביקו לה את הכינוי סטרומ' בולי, נחשו למה. היא בתו של פאפא עשיר, אך תוכל תמיד להתפרנס מקולה, כאשר תרצה להצדיק את קיומה. בינתיים אינה רוצה. סטרומבולי שרה להפליא שאנטונים ובלאדות צרפתיות. באונייה התיידדה עם יהו' דית מזרחי את-היודעים-מי עד כדי כך, שהצי' טרפה אל כל המשתחת במטעה בפאריז והצילה אותה מבושות רבות, בצרפתית שלה ובחינה. יהודית הייתה צריכה להיות נדיבה מאד לטוב התחרות כזאת בסביבה המיידית שלה, אך, כאמור, הן היו ידידות מצויינות. כמו אלף תיירות אחרות, היא טוענת שהיא משתגעת אחרי ישראל וכי תחזור, אבל — החיים מוכרחים להימשך, איכשהו, גם בלי עדיה.

הווי

מאקף ועד תו

כפר-יונה, הטמינה מצביעה אנאלפ' תית בבחירות להסתדרות אית א' בין שדיה, הותקפה בדרכה לקלפי על-ידי תועמ' לני שאר המפלגות, שתחבו את איתיות מפ' לגותיהם באותו מקום, לא ידעה איוו האות הנכונה, תורה הביתה.

ש"ב ועד תעשה

ירושלים, לא יכלו מצביעים דתיים להסתדרות פועלי הבנין להחליט בעד מי להצביע, שילשלו למעטפותיהם את האות ש' של העובד-הדתי ואת האות ב' של ה' פועל-המזרחי, גם יחד.

בדי מעצורים

מאטסוויאמה, יאפן, התנגם טאטמי שימיטו, 26, ליד הגה משאיתו, הת' עורר אחרי שמכוניתו דרסה עגלה, הרסה גדר של בית, הפילה שני עמודי טלפון ונכנסה לחלון-ראויה של חנות לכלי-הכרטיסיה.

הקש האחרון

קידלנגטון, אנגליה, התקשה רב' סרן ארוזין בראמלי להשיג קש למצע בשביל שמונים פרוותי הגזעיות, קנה לכל אחת מהן מזרן מיוחד, עשוי מספוג פלסטי.

מי בו ליום קטנות?

רמת-גן, שוחרר פרוץ בן שש-עשרה ממעצרו, ליום אחד, כדי שיוכל להת' ראות עם קרובו המפליג לארצות-הברית, נעצר אחרי כמה שעות בעת נסיון לגנוב קטנוע.

ביטוח צד שדישי

קאמפדה, אוגנדה, החנה נהג משאית את מכוניתו בחצר בית-ספר, חזר ומצא כי שני פנסים הקדמיים גופצו בידי מורי בית-הספר שדימו את המכונית למפלצת, סימאו את שתי עיניה כדי שלא תבחין בקרבנותיה.

כיבוד אב

פוריה, הציץ תימני קשיש לתושבי המושב ספר-תורה עתיק למינה, קיבל דמיקדימה בסך 150 ל"ה, חזר וטען כי אביו הופיע אצלו בחלום, נעלם עם ספר-התורה.

שימורי חוק

פורארי, גינאה החדשה, התנפלו אויב' לראדם על כפר של ילידים, אכלו את שוטר הכפר.

מקצוענות

בוסטון, ארצות-הברית, נדון ארל גריי, 26, ל18 חודש על שוד, תבע מהשופט להאריך את תקופת מאסרו בששה חדשים, כדי שיהיה זכאי לרצות את עונשו בבית הסוהר לשופעים חמורים, בו תוכנית הס' פורט טובה יותר.

נוק'ראאז טכני

רמת-גן, גיטה גבר בן 35, לאנוס צעירה בת 24, הועבר לבית-החולים ב' תל-השומר פצוה בכל גופו, לאחר שהצעירה סיכלה את זממו במכות-אגרוף.

האובר הישר

לונדון, נחת על שולחן היומנאי בתח' נת-מיסטרית תוכי קטן שאיבר את בעליה, הודיע כי שמו גימי תומפסון, החוזר לבעליו שנמצא בעזרת העתונות.

הגזע העליון

אלכמה, ארצות-הברית, סולק ספר ה' ילדים חתונת השפן מהספריות הציבור' ריות, מפני שגיבור הספור, שפן לבן, נושא בו לאשה שפנה שחרחרת.

עזה כמות

מאנידה, פיליפינים, נותרה ציפור אמו ללא בן-זוג, הלשיכה עצמה על מסמר חד שהיה קבוע בכלובה שבגן-החיות, מתה משפך דם.